

QVAF, a. 2. (af *Qväfva*) Qväfvande, qualmig. *Q. luft.*

QVAF, n. sing. oböjl. (ursprungl.: Qväfning) Bottnen af haf, sjö, flod. I uttrycket: *Gå i q.*, gå till botten, sjunka; (fig. fam.) blifva till intet, misslyckas.

QVAFIS, m. 2. Tjock is, under hvilken fiskarne qväfas af brist på luft.

QVAGGA, f. 1. En art af Hästsläktet, fram-till brun med svarta ränder, baktill rödgrå med hvita; har ett skällande läte; vild i södra Afrika. *Equus Quagga.*

QVAK! int. Ord, hvarmed grodornas läte härmas.

QVAL, n. 3. (isl. *Quöll*) 1) (ursprungl.) Det tillstånd, då man känner qväljning i magen. Brukas numera icke i denna mening. — 2) (fig.) Smärta, plåga. Säges både i fysisk och andlig mening, mest i den sednare. *Lida svåra q. Kärlekens q.* (Ordspr.) *Den, som kommer i valet, kommer i q-et*, det är ofta ganska svårt att välja.

QUALIFICERA, v. a. 1. (fr. *Qualifier*, af lat. *Qualis*, sådan som, och *Facere*, göra) Bestämna något till art och beskaffenhet; gifva rubrik, titel af, benämna; gifva de egenskaper, som äro nödiga i något visst afseende. — *Q-d*, part. pass. Brukas äfv. som adjektiv i betydelsen af: Beskaffad. *Q-dt brott, straff*, af svårare beskaffenhet.

QUALIFIKATION, ----tschön, f. 3. Bestämmande af art, egenskap, titel, rubrik. [— cation.]

QUALIFIKATIV, ----i'v, a. 2. Som bestämmer art, egenskap, titel, rubrik. [— catif.]

QUALITATIV, ---i'v, a. 2. Som har afseende på en saks beskaffenhet. [— if.]

QUALITET, --ét, f. 3. (lat. *Qualitas*) 1) Beskaffenhet. — 2) (filos.) Bestämning, hurudant ett ting är.

QUALM, n. sing. 1) Den qväfva, heta imme, som uppstiger ifrån kokande vatten i täppt rum. — 2) Het, qväf och osund luft. — 3) *Q. i magen*, något som qväljer.

QUALMA, v. n. 1. Vara qualmig. — V. a. Se *Qvälja*.

QUALMIG, a. 2. 1) Het, qväfvande och osund. *Q. luft.* — 2) Som förorsakar qväljningar.

QUALMIGHET, f. 3. Egenskapen att vara qualmig.

QUALSTER, qvällst'r, n. 3. Benämning på dem af Spindelkråken, som tillhöra 4:de Ordningen, och hafva huvud, bröst och buk omedelbart sammanhängande. *Acarus*. Till *Qualstren* höra: *Mott*, *Or*, *Fästing*, m. fl.

QUALSÖFD, a. 2. Som har en qvald, orolig sömn.

QVANT, m. 2. (pop.) Ung gosse.

QVANTITATIV, ---i'v, a. 2. Som har afseende på kvantiteten.

QVANTITET, qvanntitét, f. 3. (lat. *Quantitas*) 1) Myckenhet, mängd, storhet. — 2) (fil.) Det hos ett ting, hvarigenom bestämmes, huru många gånger enheten måste läggas till sig sjelf, för att utgöra tinget, eller den tingets beskaffenhet, i följd hvaraf det genom delars tilläggning eller fräntagning kan ökas eller minskas.

QVANTUM, qvanntumm, n. sing. (lat. *Quantum*, huru mycket) 1) Myckenhet. — 2) (fil.) Ting, som har en viss kvantitet. *Storhet in concreto.*

QVAPP, m. 2. Tagghudigt Stråldjur, långt och tjockt som ett finger; lefver under sanden

vid kusterna, hvarest det gräfver horisontella gångar. *Thalassema Echiurum.*

QVAR, adv. (Var ursprungl. adjektiv, och betydde: stilla.) 1) Betecknar ett förblifvande på samma ställe som förut. *Vara, blifva, sitta, ligga, stå q. på ett ställe. Blifva, ligga q. öfver natten. Lemna någon q. Han glömde halten q.* — 2) Utmärker äfven, hvad som blifver eller blifvit öfrigt af något. *Ännu är litet penningar q. i kassan. Jag har bara helt litet säd q. Det blef intet q. Huru mycket fick du q.?* — *Syn.* (för *Hafva* *qvar*) *Hafva* öfrigt, öfver, i behåll; (för: *Vara* *qvar*) se *Återstå*.

QVARANTÄN, se *Karantän*.

QVARBJUDA, v. a. 3. (böjes som *Bjuda*) *Bjuda* att *qvarblifva*. — Äfv. *Bjuda qvär*.

QVARBLIFVA, v. n. 3. (böjes som *Blifva*) *Förblifva* på samma ställe. *Jag qvarblef i staden tre dagar.* — Äfv. *Blifva qvär*. — *Qvarblifvande*, n. 4.

QVARDRÖJA, v. n. 2. *Dröja* på samma ställe, der man är. — Äfv. *Dröja qvär*. — *Syn.* *Blifva*, *Förblifva*, *Dröja*, *Qvarblifva*, *Qvarstanna*, *Stanna*, *Bida*, *Förbida*. — *Qvardröjande*, n. 4.

QVARHÅLLA, v. a. 3. (böjes som *Hålla*) 1) *Hålla* på samma ställe, nödga att *qvarblifva*, att *qvarstanna*. *Q. någon emot dess vilja.* — Äfv. *Hålla qvar*. — 2) *Ej lemna ifrån sig. Q. något, som man lånat. Q. anförtrödt gods.* — *Qvarhållande*.

QVARKA, f. 1. (ursprungligen: strupe, svalg) *Hosta* hos hästar.

QVARLEFVA, v. n. 1. (böjes som *Lefva*) *Lefva* *qvar* efter någon. *Hustru med tvenne barn qvarlefade efter honom.* — Brukas mest i part. pres. *Qvarlefvande*.

QVARLEFVA, f. 1. Egentl.: lemning efter en lefvande varelse; äfv. (i allm.) lemning. *Helgonens q-vor*, relikier.

QVARLEMNA, v. a. 1. 1) *Låta* *förblifva* *qvar*. *Han q-de der sin hustru.* — 2) *Lemna* öfrigt. *Han q-de ingenting af maten.* — Äfv. (för begge bem.) *Lemna qvär*. — *Qvarlemnande*, n. 4.

QVARLIGGA, v. n. 1. (böjes som *Ligga*) *Förblifva* liggande på samma ställe; *förblifva* *qvar*. — Äfv. *Ligga qvär*. — *Q-nde*, part. pres.

QVARLÅTA, v. a. 3. (utan impf.) Se *Qvarlemnna*. — *Q-ten*, part. pass. *Qvarlefvande*; öfrigt.

QVARLÅTENSskap, f. 3. *Hvad* afliden person lemnat efter sig i fast och löst. — *Syn.* Se *Arf*.

QVARLÄGGA, v. a. 3. (böjes som *Lägga*) *Låta* *förblifva* *qvarliggande*. — Äfv. *Lägga qvär*.

QVARN, f. 2. 1) *Maskin*, som tjänar till att fint sönderkrossa vissa ämnen, isynn. då det sker genom en kringvridande rörelse. Dit höra *Sädes-*ell. *Mjöl-*, *Gröp-*, *Tobaks-* ell. *Snus-*, *Färg-*, *Gips-*, *Kaffeqvarn*, m. fl. — 2) *Maskin*, hvarigenom med besparing af tid och kraft ett föremål bringas i annat tillstånd och hvarvid en kringvridande rörelse äger rum. Sådana äro: *Olje-*, *Valk-*, *Pappers-*, *Sågqvarn*, m. fl. — Begge dessa slag af *qvarnar* kunna efter rörelsekraftens beskaffenhet vara antingen *Vatten-*, *Väder-*, *Ång-*, *Häst-* eller *Handqvarn*. — 3) I allmänhet menas med *Qvarn* d. s. s. *Mjölqvarn*. *Q. med tre par stenar.* (Fig. fam.) *Det är vatten på hans q.*, det är stöd för, bekräftelse på hans påstående, främjar hans afsigter, förbehafvanden. I samma mening säges äfv. *Få vatten på sin q.* Se äfv.